

— piespriest atbildētājam iestādei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka vienotās likmes korekcijas noteikšana EUR 2 731 208,07 apmērā un izmantotā aprēķina metode ir pretrunā ar Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 209, 1. lpp.) 31. panta 2. punktu, Komisijas 1997. gada 23. decembra Dokumentā VI/5330/90 definētajām pamatnostādnēm (Pamatnostādnes attiecībā uz finansiālo seku aprēķinu, sagatavojot lēmumu par ELVGF Garantiju nodaļas norēķinu klīringu) un Komisijas 2006. gada 9. jūnija Dokumentu AGRI/2005/64043 (Komisijas paziņojums par to, kā Komisija (ELVGF) "Garantiju" nodaļas klīringa procesa kontekstā ir iecerējusi attiekties pret konstatētajiem trūkumiem dalībvalstu ieviestajās savstarpējās atbilstības kontroles sistēmās), jo nebija jāizdara novērtējums par vienoto likmi tādēļ, ka prasītāja ir iesniegusi detalizētu novērtējumu par reālo risku fondam. Komisijas pieņemtie piemērošanas pasākumi ir ne tikai kļūdaini, bet arī nesamērīgi un nepamatoti.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka vienreizējas korekcijas EUR 191 873,55 apmērā pieskaitīšana vispārējai korekcijai, kuras likme ir 2 %, un pati aprēķina metode ir pretrunā ar iepriekš minētās Regulas 31. panta 2. punktu, kā arī Komisijas dokumentiem par pamatnostādnēm finanšu korekciju aprēķināšanai, jo vienam pārkāpumam nevar vienlaicīgi izmantot un kumulatīvi piemērot divas aprēķinu metodes. Tas ir ne tikai juridiski pretrunīgi, bet arī nesamērīgi un nepamatoti.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka 2010. pieprasījuma gadam un 2011. finanšu gadam noteiktā korekcija ir pretrunā ar iepriekš minētās Regulas 31. panta 4. punktu, jo tādējādi tiek pārkāpts lojālas sadarbības princips un tiesības uz aizstāvību, ciktāl atbildētāja ir nepamatoti paplašinājusi finanšu korekciju attiecībā uz 24 mēnešu laikposmu pēc Paziņojuma, kaut arī nepilnības turklāt jau bija novērstas.

Prasība, kas celta 2014. gada 22. septembrī – Spānija/Komisija

(Lieta T-676/14)

(2014/C 388/31)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvji – A. Rubio González, Abogado del Estado)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt 2014. gada 11. jūlija Lēmumu C(2014) 4856, galīgā redakcija, par izmeklēšanas uzsākšanu par manipulācijām ar statistikas datiem Spānijā atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 1173/2011 par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu eurozonā, un

— piespriest atbildētājam iestādei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts tiesiskās noteiktības un tiesību normu atpakaļejoša spēka aizlieguma princips.

— Šajā ziņā tiek apgalvots, ka tiesiskās noteiktības un tiesību normu atpakaļejoša spēka aizlieguma principa piemērošana Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulai (ES) Nr. 1173/2011 par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu eurozonā (OV L 306, 1. lpp.) un Lēmumam 2012/678/ES paredz, ka fakti pirms 2011. gada 13. decembra nevar tikt izskatīti, jo šajā datumā par attiecīgajiem faktiem nevarēja tikt piemērotas sankcijas. Vienīgie dati, par kuriem var tikt piemērotas sankcijas, ir 2012. gada aprīlī paziņotie dati. Tādējādi laikposms, kas ir izmeklēšanas priekšmets, būtu jāierobežo ar datiem, kuri ir ietverti paziņojumos, sākot ar 2012. gadu.

Laikposms, kas ir izmeklēšanas priekšmets, būtu jāierobežo ar datiem, kuri ir ietverti paziņojumos, sākot ar 2012. gadu, ja tie attiecas uz faktiem, kas notikuši, sākot ar 2011. gada decembri, proti, iepriekš minētās regulas spēkā stāšanās datumu. Tādējādi nav tiesiska pamata uzsākt izmeklēšanas procedūru par faktiem, kas notikuši pirms 2011. gada 13. decembra.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts iepriekš minētās regulas 8. panta 3. punkts.

— Šajā ziņā tiek apgalvots, ka nepastāv nopietnas pazīmes, kas liecina par tādu faktu esamību, kuri veido datu par deficītu un parādu nepareizu atspoguļojumu. Spānijas iestādes ir analizējušas šos datus, sniedzot skaidrus un atbilstošus paskaidrojumus.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas Spānijas Karalistes tiesības uz aizstāvību.

— Šajā ziņā tiek apgalvots, ka ir notikusi slēpta izmeklēšana, neievērojot piemērojamo procedūru un pārkāpjot Spānijas tiesības uz aizstāvību.

Prasība, kas celta 2014. gada 19. septembrī – *Airport Handling*/Komisija

(Lieta T-688/14)

(2014/C 388/32)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Airport Handling SpA* (Somma Lombardo, Itālija) (pārstāvji – R. Cafari Panico un F. Scarpellini, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- pilnībā atcelt 2014. gada 9. jūlija Lēmumu C(2014) 4537, galīgā redakcija, ar ko Eiropas Komisija ir uzsākusi oficiālu izmeklēšanas procedūru lietā SA.21420 (2014/NN) saistībā ar sabiedrības *Airport Handling S.p.A.* izveidi;
- pakārtoti un gadījumā – kas ir maz ticams, – ja tiks nolemts apmierināt tikai dažus no šajā prasībā izvirzītajiem prasījumiem, atcelt iepriekš minēto lēmumu šajā daļā;
- katrā ziņā piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts un nepareizi piemērots LESD 107. panta 1. punkts un 108. panta 2. punkts.
 - Prasītāja atsaucas uz kļūdainu lēmumu, ciktāl Komisija nepareizi uzskatīja, ka *Airport Handling S.p.A.* ir *SEA Handling* pēctece, pamatojoties uz iespējamām saimnieciskas pēctecības attiecībām abu sabiedrību starpā, un, ņemot vērā šo kļūdaino pieņēmumu, pieņēma lēmumu uzsākt oficiālu izmeklēšanas procedūru.